

едно общенародно Бугарско училище и най-послѣ си кладохме въ църквѣтѣ св. Недѣля единъ попъ да ни служи́тъ на майчиный ни языкъ.

„Прилѣпъ е днеска центаръ по нашинскы-ве страны за добрѣ уреденото си училище. Наистинж, прѣдъ 6—7 години не бѣше уредено и се прѣдаваха въ него Часословы и Псалтиры. Но днеска иматъ 4—500 ученицы сите отъ по новѣтж наредбж... Прилѣпчаны быле немарливы къмъ ученіето, а въ 5—6 години растояніе не само що чудесно споредъ врѣмето уредиха мжжкото училище, но постановиха и едно дѣвическо, за кое на пролѣтъ ке му праватъ и особно зданіе!“

1867 г.

№ 186.

Бобишча (Костурско).

Дописникъ отъ с. Бобишча (Костурско) се обажда въ в. Македонія отъ 1867 г. съ дълга дописка, въ която обяснява, какъ този юженъ български прѣдѣлъ е попадналъ подъ грѣцко влияние и какъ сега се старае да се изтрѣгне отъ чуждата напасть. Извличамъ само часть отъ дописката (№ 16 на вѣстника), тѣй както си е написана отчасти на мѣстно нарѣчие:

„Не исказанно се израдвахме като чухме за изданіето на вѣстникъ Македонія, на кождо само името ѝ ке е причина да да разбуди много чувствителны за народность Богарскы сѣрца... за това бързаеме да ви пишеме кратко за състояніето и безпокойствіята отъ грѣцызмытѣ на тукашнытѣ Богари, и отъ слуховѣтѣ които се раздаватъ по свѣто за нашата чиста Богарска Костурска околія.

„Като ны се давае много важны причины отъ безисторическытѣ и безосновнытѣ зборове на нѣкои интересаты и погрѣчени людине най повике даскалчета, шчо кажве, оти нашата епархія дека има синка грѣцкы владика, грѣцкы училишча и грѣцко по църквитѣ пѣненіе, а не по майкинын ни сладокъ Богарски языкъ, да отъ тука заключве малоумнытѣ и не опитнытѣ оти е била и треба да быди грѣска, и за това требало да не се извърли грѣскіо языкъ отъ нашитѣ места, ама да се уварди и да се раширя ошче повике за да не се донеси и введи майкинын ни говоримый и местни Богарскый языкъ“.